

Система опіки в Німеччині

Підготували Валерія

Соціально-політичний устрій Німеччини

Шоста стаття
Головного закону
Німеччини –
«Сім'я
знаходиться під
особливим
державним
захистом» –
зобов'язує
державу не
тільки шанувати
сім'ю як
важливий
соціальний
інститут будь-
якого суспільства
й захищати її від
державного
втручання,
утисків та гніту

Об'єктом
сімейної політики
загально
прийнято
вважати сім'ю з
дітьми, тому
сімейнозорієнтов
ані заходи в
Німеччині
адресовані до
всіх без винятку
сімей.

Політика
Німеччини щодо
сім'ї
визначається
сьогодні
виключно як
політика
майбутнього і як
така, що створює
усі можливості
для того, щоб
батьки могли
повноцінно
здійснювати
свою виховну
функцію

Держава – це
головний суб'єкт
формування
сімейної
політики, бо на
ній лежить обов'
язок і
відповідальність
за визначення,
ведення і
фінансування
цієї політики

Історія розвитку сімейної політики

Центральною подією сімейної політики у 90-х рр. ХХ століття стало прийняття Закону про надання допомоги дітям і молоді, спрямованого на створення неповнолітнім належних умов розвитку, конкретніше на надання батькам можливостей для організації цих сприятливих умов

Період 70-х рр. характеризується введенням звітів про становище сім'ї в Німеччині. З цього часу німецька сімейна політика здійснюється вже на основі фактичних даних

Відлік офіційної сімейної політики Німеччини починається зі створення у 1953 році Федерального міністерства у справах сім'ї

Інтернати та дитячі будинки в Німеччині

Переважає більшість інтернатних закладів надає кожному вихованцю можливість проживати в одній кімнаті, або ж по двоє

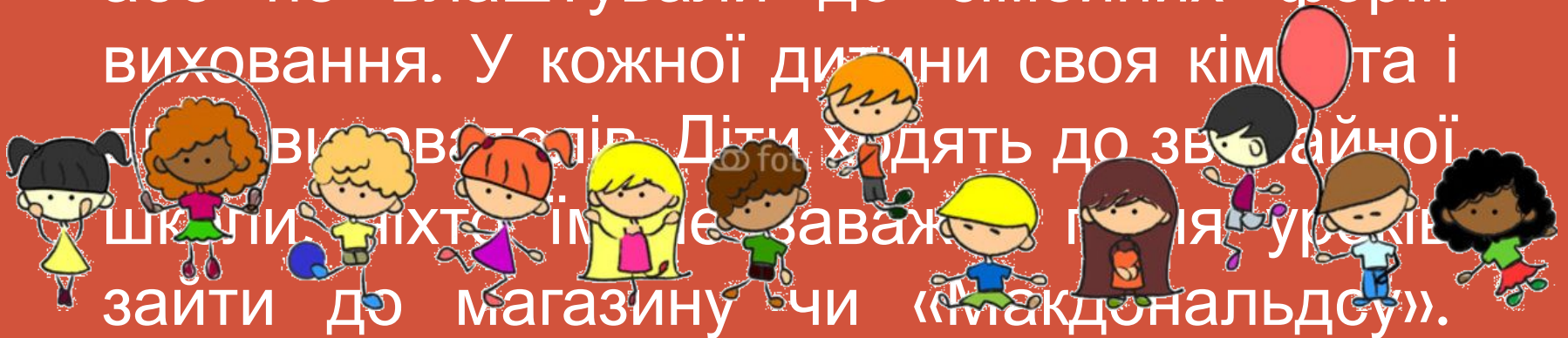
Важливим є подолання в німецьких інтернатах фактора колективного утримання

Усі без винятку діти, включаючи дітей з фізичними вадами, отримують освіту в загальних учбових закладах.

переважно фінансуються органами місцевої територіальної комуни, існує й фінансування на рівні федерації, а також стимулюється допомога благодійних організацій.

Підтримка та нагляд

Інтернати в Німеччині існують. Але ці заклади не є інтернатами у звичному нашому розумінні, а скоріше маленькі групові будиночки. Виховуються там діти-сироти старше 12-ти років, які не можуть проживати з батьками і яких не усиновили або не влаштували до сімейних форм виховання. У кожній дитини своя кімната і свій вихователь. Діти ходять до звичайної школи, ніхто їм не заважає гуляти, урешті-решт зайти до магазину чи «Макдональдсу».

Підтримка та нагляд

В Німеччині немає дитячого омбудсмена на національному рівні. Проте при кожній землі є кілька уповноважених з прав дитини. Зазвичай це люди таких професій, як лікар, психолог, адвокат йдуть добровільно допомагати дітям. Вони співпрацюють з виконавчою владою і, за потреби виїжджають на виклики. Зв'язатися з ними можна через «мережеві контакти». В кожному місті при адміністрації створено базу даних фахівців з

медицини, юстиції, освіти, соціальної роботи, культури, спорту, транспорту, тощо. Ці

Соціальна робота

Амбулаторні види допомоги зазвичай надаються батькам чи самим дітям і передбачають залишення дитини в сімейному середовищі;

Надання частково стаціонарної допомоги також передбачає перебування дитини у власній родині;

Статистичні дані

- В результаті на всю країну у Німеччині залишилося близько 40 сирітських закладів, і в кожному виховується до 30-

Дякуємо за увагу!

